

Zittingsdocument

A9-0353/2023

10.11.2023

VERSLAG

over de tenuitvoerlegging van Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad tot vaststelling van maatregelen voor het herstel van het bestand van Europese aal (2023/2030(INI))

Commissie visserij

Rapporteur: Bert-Jan Ruissen

INHOUD

	Blz.
TOELICHTING – SAMENVATTING VAN DE FEITEN EN BEVINDINGEN	3
ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT	5
INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE	14
HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE	15

TOELICHTING – SAMENVATTING VAN DE FEITEN EN BEVINDINGEN

Achtergrond

In 2007 werd Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad goedgekeurd, met daarin maatregelen voor het herstel van het bestand van Europese aal. In de verordening wordt een brede, holistische benadering ten aanzien van het beheer van het aalbestand gevolgd, met aandacht voor de verschillende levensfasen en migratieroutes van de aal. De verordening heeft betrekking op de wateren van de Unie, op de kustlagunes, op de estuaria en op de rivieren en aansluitende binnenwateren van de lidstaten die uitmonden in zee. De aalverordening verplicht de lidstaten om vanaf 2009 hun natuurlijke habitats voor Europese aal (stroomgebieden voor aal) te omschrijven en om voor deze habitats beheersplannen voor aal (Eel Management Plans, EMP's) op te stellen. Hierbij kunnen de lidstaten rekening houden met specifieke lokale en nationale omstandigheden. Doel van de beheersplannen voor aal is het verminderen van de antropogene sterfte, zodat er een grote kans bestaat dat ten minste 40 % van de biomassa van schieraal kan ontsnappen naar zee, gerelateerd aan de beste raming betreffende de ontsnapping die plaats zou hebben gevonden indien de mens geen invloed had uitgeoefend op het bestand. De beheersplannen voor aal worden opgesteld met het oog op het bereiken van die doelstelling op lange termijn. De maatregelen die de lidstaten nemen, kunnen onder meer bestaan uit een vermindering van de commerciële visserijactiviteiten, een beperking van de sportvisserij, maatregelen voor de uitzet, structurele maatregelen om rivieren passeerbaar te maken en de rivierhabitats te verbeteren, de overbrenging van schieraal van binnenwateren naar wateren van waaruit zij vrij kunnen ontsnappen naar de Sargassoze, de bestrijding van predatoren, de tijdelijke uitschakeling van hydro-elektrische turbines en maatregelen met betrekking tot de aquacultuur. De lidstaten moeten verslag uitbrengen bij de Commissie, aanvankelijk om de drie jaar en voor het eerst uiterlijk op 30 juni 2012. Na de eerste drie driejaarlijkse verslagen vermindert de frequentie tot één verslag om de zes jaar. In de verslagen worden de monitoring, de doeltreffendheid en het resultaat van de beheersplannen uiteengezet.

Standpunt van de rapporteur

De rapporteur is van mening dat de aalverordening een goed, holistisch instrument is, maar dat de uitvoering ervan kan worden verbeterd. De visserijactiviteiten zijn aanzienlijk beperkt, maar met name het probleem van migratiebelemmeringen is onvoldoende aangepakt. Dat is ook geconcludeerd in evaluaties van de Commissie. De laatste tijd hebben beleidsmakers de nadruk gelegd op een verdere vermindering van de aalvisserij. Een voorbeeld hiervan is het besluit van de Raad van december 2022 inzake vangstmogelijkheden, waarbij de zee- en kustvisserij op aal wordt beperkt door middel van de vaststelling van een sluitingsperiode van zes maanden. De rapporteur is van mening dat dit niet de juiste weg is om het herstel van het aalbestand te realiseren. De aalverordening moet worden erkend als de kern van het beleid en het meest geschikte instrument voor het beheer van aal. De rapporteur doet diverse aanbevelingen om de uitvoering van de aalverordening te verbeteren. Zo stelt hij voor het governance-model te versterken, in die zin dat er feedback gegeven zal worden op basis waarvan de lidstaten hun EMP's kunnen bijwerken, de essentiële rol van vissers te erkennen, het uitzetbeleid voort te zetten, migratiebelemmeringen aan te pakken, de strijd tegen IOO-visserij op te voeren, wetenschappelijk onderzoek te stimuleren en de

gegevensverzameling te harmoniseren.

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over de tenuitvoerlegging van Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad tot vaststelling van maatregelen voor het herstel van het bestand van Europese aal (2023/2030(INI))

Het Europees Parlement,

- gezien Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad van 18 september 2007 tot vaststelling van maatregelen voor het herstel van het bestand van Europese aal (aalverordening)¹,
- gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), en met name de artikelen 3, 4, 11, 38, 39 en 43,
- gezien Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad²,
- gezien Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna³,
- gezien Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid⁴,
- gezien Richtlijn 2008/56/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het beleid ten aanzien van het mariene milieu (kaderrichtlijn mariene strategie)⁵,
- gezien bijlage II bij de Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantensoorten,
- gezien het Verdrag inzake de bescherming van trekkende wilde diersoorten,
- gezien de evaluaties van de aalverordening door de Commissie in 2014 (COM(2014)0640) en in 2020 (SWD(2020)0035),
- gezien het eindverslag van de evaluatie van de aalverordening van 2019, uitgevoerd door Poseidon in opdracht van de Commissie,
- gezien de aanbevelingen van de adviesraad voor de Oostzee van 4 mei 2022 inzake

¹ PB L 248 van 22.9.2007, blz. 17.

² PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22.

³ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

⁴ PB L 327 van 22.12.2000, blz. 1.

⁵ PB L 164 van 25.6.2008, blz. 19.

beheersmaatregelen voor aal,

- gezien Verordening (EU) 2023/194 van de Raad van 30 januari 2023 tot vaststelling, voor 2023, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot vaststelling, voor 2023 en 2024, van dergelijke vangstmogelijkheden voor bepaalde diepzeevisbestanden⁶ en Verordening (EU) 2023/195 van de Raad van 30 januari 2023 tot vaststelling, voor 2023, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde bestanden en groepen visbestanden in de Middellandse Zee en de Zwarte Zee en tot wijziging van Verordening (EU) 2022/110 wat betreft de vangstmogelijkheden voor 2022 in de Middellandse Zee en de Zwarte Zee⁷,
 - gezien de verklaring van Denemarken, Frankrijk, Italië, Griekenland, Nederland, Polen, Spanje en Zweden over aal in verband met Verordening (EU) 2023/194 van de Raad,
 - gezien zijn standpunt van 16 mei 2006 over het voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van maatregelen voor het herstel van het bestand van Europese aal⁸,
 - gezien het rapport van 30 mei 2022 van de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) over de workshop in het kader van de technische beoordeling van de in 2021 ingediende voortgangsverslagen van de EU-lidstaten (WKEMP3),
 - gezien het advies van de ICES van 3 november 2022 inzake de Europese aal (*Anguilla anguilla*) in zijn gehele natuurlijke verspreidingsgebied,
 - gezien de mededeling van de Commissie van 21 februari 2023 getiteld “EU-actieplan: bescherming en herstel van mariene ecosystemen voor duurzame en veerkrachtige visserij” (COM(2023)0102),
 - gezien artikel 54 van zijn Reglement, alsmede artikel 1, lid 1, punt e), van en bijlage 3 bij het besluit van de Conferentie van voorzitters van 12 december 2002 betreffende de procedure inzake het verlenen van toestemming voor het opstellen van verslagen van niet-wetgevende aard,
 - gezien het verslag van de Commissie visserij (A9-0353/2023),
- A. overwegende dat de aalverordening de lidstaten verplicht om nationale beheersplannen voor aal (EMP’s) op te stellen, dat deze plannen moeten worden opgesteld met het oog op het bereiken van een uniforme doelstelling en dat er in dit kader is voorzien in een internationaal gecoördineerd, driejaarlijks monitoring- en evaluatieproces;
- B. overwegende dat 19 lidstaten EMP’s hebben vastgesteld voor in totaal bijna 90 administratieve eenheden die zijn aangewezen als stroomgebied voor aal, waarbij het gaat om ongeveer 1 880 acties; overwegende dat zes lidstaten (Cyprus, Malta, Oostenrijk, Roemenië, Slowakije en Hongarije) zijn vrijgesteld van de verplichting om

⁶ PB L 28 van 31.1.2023, blz. 1.

⁷ PB L 28 van 31.1.2023, blz. 220.

⁸ PB C 298 E van 7.12.2006, blz. 113.

een EMP op te stellen; overwegende dat Slovenië en Bulgarije (voor zijn riviersystemen buiten de Zwarte Zee) hun EMP's niet hebben opgesteld; overwegende dat Kroatië momenteel werkt aan de ontwikkeling van zijn EMP;

- C. overwegende dat tot nu toe slechts één lidstaat zijn EMP heeft gewijzigd; overwegende dat de lidstaten bij het nemen van maatregelen en het uitvoeren van hun EMP's op uiteenlopende manieren te werk gaan, omdat zij zich in dit kader baseren op hun nationale bestuurstradities; overwegende dat er meer inspanningen geleverd moeten worden om de maatregelen uit te voeren en om, waar nodig, de EMP's bij te werken;
- D. overwegende dat er momenteel slechts één door de EU erkend grensoverschrijdend plan is, te weten het plan voor het stroomgebied van de Minho (Spanje en Portugal); overwegende dat de ICES heeft gesteld (in 2022) dat er sprake is van samenwerking tussen de lidstaten en derde landen via andere mechanismen, maar dat er nog altijd waterlichamen zijn waarvoor geldt dat een betere coördinatie van de uitvoering van beheersmaatregelen nuttig zou zijn;
- E. overwegende dat de aalverordening voorziet in gedistribueerde controle met centrale coördinatie; overwegende dat het beheer van aalbestanden te complex is voor een uniforme aanpak; overwegende dat de aalverordening de lidstaten de flexibiliteit biedt om hun nationale EMP's af te stemmen op de lokale omstandigheden en nationale prioriteiten, opdat daarmee een bijdrage wordt geleverd aan het herstel van het aalbestand;
- F. overwegende dat er op EU-niveau geen specifiek platform bestaat voor de uitwisseling van informatie, discussies tussen belanghebbenden en follow-up van feedback;
- G. overwegende dat de verslaglegging door de lidstaten niet gestandaardiseerd en vaak onvolledig is; overwegende dat uit het verslag van Poseidon uit 2019 blijkt dat in 2012 18 van de 19 lidstaten een verslag hebben ingediend, in 2015 14 van de 19 lidstaten en in 2018 15 van de 19 lidstaten; overwegende dat volgens de ICES (2022) in 2021 slechts 13 van de 19 lidstaten een verslag hebben ingediend;
- H. overwegende dat de Commissie in 2014 de algemene uitvoering van de aalverordening en de nationale EMP's heeft beoordeeld, met als conclusie dat de tenuitvoerlegging van de EMP's had geresulteerd in visserijbeperkingen, en dat er meer aandacht zou moeten worden besteed aan beheersmaatregelen in verband met niet aan visserij gerelateerde antropogene sterftefactoren, waarvan de meerderheid nog maar ten dele door de lidstaten was uitgevoerd;
- I. overwegende dat de Commissie in 2020 heeft onderzocht of de aalverordening nog geschikt was voor het beoogde doel en dat zij daarbij tot de conclusie kwam dat de verordening nog relevant was en bovendien nog geschikt was voor het beoogde doel, maar dat er wel meer inspanningen geleverd zouden moeten worden om de verordening ten uitvoer te leggen, waarbij de nadruk meer zou moeten komen te liggen op niet-visserijgerelateerde maatregelen;
- J. overwegende dat de Europese aal nog steeds op de rode lijst van de IUCN staat en dus als "ernstig bedreigde soort" is aangemerkt; overwegende dat de populatie van glasaal en gele aal de afgelopen tien jaar is gestabiliseerd en momenteel zelfs toeneemt; overwegende dat breed wordt erkend dat herstel van het bestand van Europese aal

vanwege de lengte van de levenscyclus van de soort vele decennia zal duren;

De aalverordening als het meest geschikte, holistische instrument

1. verzoekt de Commissie en de lidstaten ten volle gebruik te maken van de aalverordening als de kern van het beleid voor het beheer en herstel van het aalbestand en daarbij een holistische en coherente aanpak te hanteren, wat ook betekent dat niet-visserijgerelateerde maatregelen ten volle ten uitvoer worden gelegd; herinnert eraan dat de aalverordening in de evaluatie van de Commissie van 2020 geschikt is bevonden voor het beoogde doel; is niettemin van mening dat een betere uitvoering van de aalverordening en aanvullende, versterkte maatregelen van de lidstaten nodig zijn om het potentieel van de verordening ten volle te benutten;
2. wijst nogmaals op de doelstelling van de aalverordening om het aalbestand te herstellen tot 40 % ten opzichte van de ongerepte toestand en het hoofddoel ervan om de sterfte terug te dringen om het herstel van de soort mogelijk te maken; acht het van essentieel belang dat er, om de langetermijndoelstelling inzake biomassa te realiseren, eerst gefocust wordt op de op korte termijn haalbare doelstelling inzake sterftereductie; wijst erop dat “ongerepte toestand” moeilijk te definiëren is; wijst erop dat de doelstelling van 40 % waarschijnlijk niet haalbaar is vanwege habitatverliezen, die aangepakt zouden moeten worden, maar dat dit de norm is waarvan de doelstelling voor sterftereductie wordt afgeleid;
3. wijst erop dat uit gegevens blijkt dat de achteruitgang van de populaties glasaal en gele aal sinds de vaststelling van de aalverordening is gestopt, waaruit afgeleid kan worden dat de aalverordening positieve voorlopige resultaten oplevert, maar dat het aalbestand zich vanuit historisch oogpunt nog altijd op een laag niveau bevindt; benadrukt dat herstel van het aalbestand een lang proces zal zijn, dat decennia zal duren, wat met zich meebrengt dat permanente monitoring en aanhoudende maatregelen noodzakelijk zullen zijn;
4. benadrukt dat het beheer van het aalbestand te complex is voor een aanpak die uitsluitend gericht is op de mariene fase; benadrukt dat als bij het beheer uitsluitend de focus wordt gelegd op de jaarlijkse vangstmogelijkheden, onvoldoende rekening wordt gehouden met andere belangrijke factoren, zoals migratiebelemmeringen, habitatkwaliteit en illegale vangst en handel; onderstreept dat de aalverordening holistisch en omvattend is, zowel de mariene als de zoetwaterlevensfasen van de aal bestrijkt en zowel met de visserij verband houdende factoren als niet met de visserij verband houdende factoren aanpakt; wijst er daarnaast op dat het effect van factoren buiten de visserij groter kan zijn dan het effect van visserijgerelateerde factoren, en dat die factoren buiten de visserij dus ten volle in aanmerking moeten worden genomen, waarbij een ecosysteemgerichte benadering moet worden gevolgd; is bezorgd over het feit dat tot dusver veel te weinig aandacht is besteed aan vissterfte ten gevolge van antropogene factoren buiten de visserij;
5. is van mening dat maatregelen die buiten het kader van de aalverordening worden genomen, de samenhang van het vastgestelde beleid kunnen ondermijnen; betreurt daarom de niet-holistische benadering die wordt gehanteerd in Verordening (EU) 2023/194 van de Raad van 30 januari 2023 tot vaststelling, voor 2023, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en,

voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot vaststelling, voor 2023 en 2024, van dergelijke vangstmogelijkheden voor bepaalde diepzeevisbestanden, waarbij aalvisserij wordt beperkt door middel van de vaststelling van een sluitingsperiode van zes maanden, zonder dat nagedacht wordt over een omvattend pakket maatregelen op andere beleidsgebieden en zonder dat er in passende compensatie wordt voorzien;

Governance en feedback

6. stelt vast dat de aalverordening niet voorziet in een feedbackmechanisme dat waarborgt dat de lidstaten follow-upmaatregelen nemen en hun beleidsmaatregelen regelmatig actualiseren; wijst erop dat de adviezen van de ICES van 2012, 2018 en 2021, waarin de tenuitvoerlegging van de aalverordening door de lidstaten werd geëvalueerd, onvoldoende zijn opgevolgd;
7. dringt om deze reden aan op de oprichting van een specifieke deskundigengroep voor aal, waarin alle belanghebbenden, waaronder vertegenwoordigers van de lidstaten en de visserijsector, recreatievissers, waterbeheerders, waterkrachtbedrijven, maatschappelijke organisaties en andere relevante partijen, op evenwichtige wijze vertegenwoordigd zijn; vindt dat de belangrijkste taken van deze deskundigengroep zouden moeten zijn het adviseren van de Commissie over de uitvoering van de aalverordening, het geven van feedback aan de lidstaten over hun EMP's, het uitwisselen van informatie tussen de verschillende partijen en het evalueren van de voortgang bij de uitvoering op nationaal en Europees niveau;
8. neemt in dit verband kennis van het voornemen van de Commissie, zoals vermeld in haar actieplan inzake mariene ecosystemen, om een gezamenlijke speciale groep op te richten, samengesteld uit deskundigen op het gebied van visserij en infrastructuur van de nationale ministeries; verzoekt de Commissie en de lidstaten om bij de oprichting van deze deskundigengroep bovenstaande suggesties in aanmerking te nemen, om te komen tot een omvattende aanpak in het kader waarvan gebruik wordt gemaakt van uiteenlopende beleidsvormen inzake het beheer en de instandhouding van het aalbestand;
9. betreurt dat sinds de vaststelling van de aalverordening slechts één lidstaat zijn EMP heeft gewijzigd; dringt er bij de lidstaten op aan hun EMP's regelmatig bij te werken op basis van de beste beschikbare wetenschappelijke kennis en adviezen; verzoekt de lidstaten om in hun geactualiseerde EMP's concrete doelstellingen en tussentijdse termijnen op te nemen; benadrukt dat het herstel van het aalbestand een langetermijnproces is, dat aanhoudende inspanningen vergt, en dat een eenmalig beheersplan niet zal volstaan;
10. wijst erop dat er sprake is van vertragingen bij de uitvoering van de verordening en van een onvolledige gegevensrapportage; betreurt dat het aantal lidstaten dat zich houdt aan de verplichting van artikel 9, lid 1, van de aalverordening om bij de Commissie verslag uit te brengen, in de loop der jaren is afgenomen; herinnert de lidstaten eraan dat het belangrijk is dat zij aan hun verplichtingen voldoen; benadrukt dat het uiterst belangrijk is dat er zoveel mogelijk informatie en gegevens worden verzameld, om ervoor te zorgen dat het wetenschappelijk advies zo actueel mogelijk is, zodat op basis daarvan besloten kan worden welke beheersmaatregelen het geschiktst zijn, en dat het belangrijk

is dat deze maatregelen worden uitgevoerd en geëvalueerd; is van mening dat een gebrek aan gegevens de lidstaten er niet van mag weerhouden maatregelen te treffen;

Maatregelen met betrekking tot de aalvisserij

11. wijst erop dat aalvisserij in de maatschappij, en met name in lokale gemeenschappen die zich met deze vorm van visserij bezighouden, een belangrijke rol speelt en dat aalvisserij niet alleen een sociaal-economische activiteit is, maar ook een eeuwenoude culturele traditie; merkt op dat de aalvisserij de afgelopen tien jaar aanzienlijk is afgenomen; verzoekt de Commissie en de lidstaten om de bestaande visserijbeperkingen te monitoren en zo nodig maatregelen voor te stellen ter verbetering van de duurzaamheid van de aalvisserij; onderstreept dat beroeps- en recreatievissers een belangrijke rol spelen bij de verzameling van gegevens en bovendien belangrijk zijn als bewakers en als de “ogen en oren” van onze zeeën en rivieren, en zo een bijdrage kunnen leveren aan de bestrijding van illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij (IOO-visserij); wijst erop dat de aalvisserij een kleinschalige, ambachtelijke activiteit is en vaak wordt bedreven in plattelandsgebieden en afgelegen gebieden, waar beroeps- en recreatievissers een belangrijke economische, ecologische en maatschappelijke rol vervullen;
12. spreekt de hoop uit dat, wanneer verdere beperkingen van de visserij noodzakelijk worden geacht, deze op holistische wijze worden vastgesteld in de context van de nationale EMP's en niet in de vorm van ad-hocbesluiten van de Raad, en dat zij worden vastgesteld op basis van het beste wetenschappelijke advies dat beschikbaar is en pas nadat er een sociaal-economische effectbeoordeling is uitgevoerd, en dat bij de vaststelling van dergelijke beperkingen wordt voorzien in passende compensatie voor en ondersteuning van vissers, in overeenstemming met de relevante bepalingen met betrekking tot het Europees Fonds voor maritieme zaken, visserij en aquacultuur (EFMZVA); verzoekt de lidstaten dus om actiever gebruik te maken van hun EMP's en deze bij te werken, zodat ad-hocbesluiten van de Raad voorkomen kunnen worden;
13. bevestigt nogmaals dat een van de herstelmaatregelen van artikel 2, lid 8, van de aalverordening het uitzetten van vis is; is van mening dat uitzetmaatregelen op de korte en middellange termijn noodzakelijk zijn, totdat er passende oplossingen zijn gevonden voor het probleem van de migratiebelemmeringen; verzoekt de lidstaten in dit verband om door te gaan met het uitzetten van vis, onder meer met ondersteuning uit het EFMZVA; benadrukt dat de bijdrage van uitzetmaatregelen aan het herstel van visbestanden op internationaal niveau niet beoordeeld kan worden, maar dat dergelijke maatregelen positieve effecten kunnen hebben op lokaal niveau en regionaal niveau, met name positieve effecten in verband met de biodiversiteit van visbestanden; herinnert eraan dat uitzetmaatregelen kunnen bijdragen tot risicospreiding en risicobeperking in verband met het herstel van visbestanden, in het licht van het feit dat de toenemende droogte in rivieren in heel Europa tot problemen leidt; wijst er voorts op dat een relatief klein deel van de gevangen glasalen wordt uitgezet (2-3 % van alle glasaal); benadrukt dat de legale vangst van glasaal uiterst belangrijk is voor de Europese aquacultuursector en wijst op de belangrijke rol van aquacultuur bij het uitzetten van vis;
14. verzoekt de lidstaten in het licht van de noodzaak om de visserij op verantwoorde niveaus te houden om, voor zover mogelijk, de meest geschikte perioden voor de

visserij vast te stellen, die per land en per regio kunnen verschillen, en zich hierbij te baseren op het beste wetenschappelijke advies dat beschikbaar is en tevens rekening te houden met het visseizoen in naburige lidstaten;

Maatregelen met betrekking tot niet-visserijgerelateerde factoren en migratie

15. benadrukt dat er meer inspanningen moeten worden verricht om niet-visserijgerelateerde factoren die bijdragen tot aalsterfte aan te pakken; wijst erop dat belemmeringen die verband houden met infrastructuur een van belangrijkste oorzaken zijn van aalsterfte; stelt vast dat de lidstaten onvoldoende doen om dit probleem aan te pakken, wat ook blijkt uit de evaluaties van de Commissie van 2014 en 2020;
16. dringt er bij de lidstaten op aan om zo snel mogelijk dammen die niet meer functioneel zijn en andere overbodige obstakels te verwijderen of andere oplossingen te vinden om migratie van vissoorten mogelijk te maken, om op die manier te zorgen voor veilige migratieroutes, overeenkomstig de hierop betrekking hebbende delen van de biodiversiteitsstrategie en de Europese Green Deal;
17. onderstreept dat er visvriendelijke systemen op de markt zijn om gemalen en waterkrachtcentrales passeerbaar te maken voor vis; verzoekt de lidstaten om ervoor te zorgen dat bij het plaatsen van nieuwe installaties en bij het vervangen van oude installaties de veiligheid en het welzijn van vissen gewaarborgd worden; dringt erop aan dat erover nagedacht wordt dit op EU-niveau verplicht te stellen; wijst erop dat er wellicht een gemeenschappelijke methodologie ontwikkeld zou moeten worden aan de hand waarvan kan worden bepaald wanneer gemalen visvriendelijk zijn, inclusief een certificeringssysteem, en is van mening dat een dergelijke methodologie kan bijdragen aan de uitrol van dergelijke infrastructuur; wijst erop dat de nationale normen die in een aantal lidstaten gehanteerd worden, als voorbeeld zouden kunnen dienen;
18. spoort de lidstaten aan om door te gaan met projecten die erop gericht zijn vis te vangen en over te brengen en projecten die betrekking hebben op ondersteunde migratie, als tijdelijke oplossing als er op korte termijn geen structurele oplossingen worden gevonden om voldoende schieraal de zee te laten bereiken;
19. benadrukt dat migratiemaatregelen op (internationaal) gecoördineerde wijze moeten worden uitgevoerd, rekening houdend met andere belemmeringen stroomopwaarts of stroomafwaarts langs dezelfde migratieroute en tevens rekening houdend met perioden van piekmigratie;
20. spoort de lidstaten aan uitvoerig onderzoek te doen naar en maatregelen te nemen tegen andere antropogene sterftefactoren, zoals vervuiling en parasieten, en roofdieren; dringt er bij de lidstaten op aan lacunes in en vertragingen bij de vaststelling van de milieuwetgeving aan te pakken, en te zorgen voor deugdelijke beheersplannen voor andere soorten die van invloed zijn op de aalpopulatie, zoals, in sommige gebieden, aalscholvers; wijst erop dat het belangrijk is dat er strenge quarantaineregels gelden voor glasaal, om verspreiding van parasieten bij het uitzetten te voorkomen;
21. wijst erop dat maatschappelijke organisaties en personen die zich bezighouden met recreatievisserij een belangrijke rol spelen, onder meer in het kader van instandhoudingsprojecten; wijst erop dat deze activiteiten belangrijk zijn voor de sociale cohesie in lokale en plattelandsgemeenschappen;

Maatregelen tegen illegale handel en stroperij

22. benadrukt dat IOO-visserij en illegale handel nog altijd een aanzienlijk probleem vormen; is ingenomen met de goede resultaten die momenteel behaald worden door rechtshandhavings- en douaneautoriteiten, en benadrukt dat het belangrijk is dat verdere handel wordt voorkomen; benadrukt dat er meer controles nodig zijn en dat de uitvoering van de aalverordening beter gemonitord moet worden;
23. dringt aan op een betere coördinatie van de activiteiten van douaneautoriteiten, de politie, bureaus voor visserijcontrole, milieu-instanties en wetenschappelijke organen in en tussen de lidstaten en met derde landen, alsook op de uitwisseling van gegevens; verzoekt de lidstaten te blijven investeren in de deskundigheid en capaciteit van rechtshandhavingsinstanties;
24. benadrukt dat het verbeteren van de transparantie en traceerbaarheid van gevangen glasaal een belangrijke manier is om IOO-praktijken te bestrijden en dat certificeringsregelingen die gebaseerd zijn op onafhankelijke verificaties en op internationaal overeengekomen normen een belangrijk instrument zijn om het legale karakter van vangsten te waarborgen; voegt hieraan toe dat de bijdrage van initiatieven zoals de Sustainable Eel Group veelbelovend lijkt; verzoekt de lidstaten hun uitzetplannen openbaar te maken, zodat de illegale handelsstromen voor glasaal beter kunnen worden opgespoord en aangepakt;
25. verzoekt de lidstaten daadwerkelijk afschrikkende sancties op te leggen; dringt aan op harmonisatie van financiële sancties tussen de lidstaten; verzoekt de lidstaten derhalve om snel uitvoering te geven aan de verordening visserijcontrole, die onlangs in eerste lezing door het Parlement werd aangenomen⁹, en ervoor te zorgen dat volledig wordt voldaan aan de verplichtingen uit hoofde van de Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantensoorten;

Wetenschappelijk onderzoek en harmonisatie van gegevensverzameling

26. wijst erop dat veel over de levenscyclus van de aal onbekend is, zoals het paaiproces en de precieze redenen voor de achteruitgang van het bestand; dringt daarom aan op meer wetenschappelijk onderzoek naar de toestand van het aalbestand en de redenen voor de achteruitgang ervan, en op beschikbaarstelling van voldoende financiële en personele middelen in dit kader; pleit ervoor dat in het kader van dergelijk onderzoek ook wordt gekeken naar vervuilende stoffen en de gevolgen van de klimaatverandering, bijvoorbeeld in de Golfstroom van en naar de Sargasso-zee;
27. wijst erop dat er een discrepantie bestaat tussen de uitvoering van de aalverordening en het jaarlijkse advies van de ICES inzake vangstmogelijkheden, aangezien dit advies gebaseerd is op de ontwikkelingen met betrekking tot de aanwas van glasaal en gele aal en niet op de hoeveelheid schieraal die de zee bereikt (streefcijfer van 40 %); dringt erop aan dat dit wordt geharmoniseerd; onderstreept dat de verzameling van gegevens

⁹ Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 17 oktober 2023 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad, en tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 1967/2006, (EG) nr. 1005/2008 van de Raad, en Verordening (EU) 2016/1139 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft visserijcontroles (aangenomen teksten, P9_TA(2023)0365).

over aanwas, de hoeveelheid schieraal die de zee bereikt en sterfte verbeterd moet worden, ook op internationaal niveau;

28. spoort de ICES aan om in zijn evaluatie van de EMP's ook de bijdrage van de EMP's aan de overkoepelende doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid te beoordelen;
29. is ingenomen met het feit dat de ICES werkt aan de ontwikkeling van een model voor het volledige bestand om trends te analyseren en te voorspellen;
30. benadrukt dat het verzamelen, monitoren en rapporteren van gegevens geharmoniseerd en gestandaardiseerd moet worden, zodat de gegevens met elkaar kunnen worden vergeleken; beveelt aan beroeps- en recreatievissers, waar passend, te betrekken bij het verzamelen en analyseren van gegevens;

Grensoverschrijdende dimensie

31. spoort de lidstaten aan om, waar passend, meer grensoverschrijdende EMP's op te stellen; onderstreept dat het belangrijk is dat de Commissie de lidstaten hierin ondersteunt en faciliteert;
32. wijst op de door de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee (GFCM) genomen maatregelen ter verbetering van het beheer van en het onderzoek naar aal in het Middellandse Zeegebied; verzoekt de Commissie, de betrokken lidstaten en andere verdragsluitende partijen te werken aan een ambitieus, realistisch en wetenschappelijk onderbouwd GFCM-beheersplan voor aal; onderstreept dat dit meerjarig beheersplan in overeenstemming moet zijn met de aalverordening;
 - o
 - o o
33. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE

Datum goedkeuring	24.10.2023
Uitslag eindstemming	+: 17 -: 0 0: 4
Bij de eindstemming aanwezige leden	Clara Aguilera, François-Xavier Bellamy, Izaskun Bilbao Barandica, Isabel Carvalhais, Maria da Graça Carvalho, Rosanna Conte, Francisco Guerreiro, Anja Haga, Ladislav Ilčić, France Jamet, Pierre Karleskind, Predrag Fred Matić, Caroline Roose, Bert-Jan Ruissen, Marc Tarabella
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervangers	Ska Keller, Colm Markey, Gabriel Mato
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervangers (art. 209, lid 7)	Martin Hlaváček, Camilla Laureti, Erik Poulsen

HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE

17	+
ECR	Ladislav Ilčić, Bert-Jan Ruissen
ID	Rosanna Conte
NI	Marc Tarabella
PPE	François-Xavier Bellamy, Maria da Graça Carvalho, Anja Haga, Colm Markey, Gabriel Mato
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Martin Hlaváček, Pierre Karleskind, Erik Poulsen
S&D	Clara Aguilera, Isabel Carvalhais, Camilla Laureti, Predrag Fred Matic

0	-

4	0
ID	France Jamet
Verts/ALE	Francisco Guerreiro, Ska Keller, Caroline Roose

Verklaring van de gebruikte tekens:

+ : voor

- : tegen

0 : onthouding